

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 9P/82/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5125207999
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Lečko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2025:5125207999.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina, v konaní pred sudcom JUDr. Branislavom Lečkom, PhD., vo veci starostlivosti o maloletého A. A., nar. X. X. XXXX, trvalé bydlisko B., C. D. E. XXX/XX, občana Slovenskej republiky, zastúpeného kolíznym opatrovníkom – Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina, dieťa matky F. A., nar. XX. X. XXXX, trvalé bydlisko B., C. D. E. XXX/XX, občianky Slovenskej republiky a otca G. F., nar. X. X. XXXX, trvalé bydlisko Mesto B. H. G., t. č. na neznámom mieste, občana Slovenskej republiky, v konaní o návrhu matky na zvýšenie výživného pre maloleté dieťa, na pojednávaní konanom na Okresnom súde Žilina dňa 10. 11. 2025, takto

rozhodol:

I. Otec G. F., nar. X. X. XXXX, je p o v i n n ý platiť zvýšené výživné pre maloletého A. A., nar. X. X. XXXX, zo sumy 200 EUR mesačne, na sumu 300 EUR mesačne, od 1. 8. 2025, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, k rukám matky maloletého dieťaťa.

II. N e d o p l a t o k na výživnom pre maloletého A. A., za obdobie od 1. 8. 2025 do 31. 10. 2025 vo výške 300 EUR, je otec G. F. p o v i n n ý splácať v mesačných splátkach po 50 EUR, spolu s bežným výživným, k rukám matky maloletého dieťaťa, pod následkom straty výhody splátok.

III. Týmto rozsudkom sa mení rozsudok Okresného súdu Žilina, zo dňa 28. 6. 2023, sp. zn. 9P/51/2023, v časti zvýšeného výživného pre maloletého A. A..

IV. Žiaden z účastníkov konania n e m á nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Návrhom zo dňa 22. 7. 2025, ktorý bol doručený Okresnému súdu Žilina dňa 22. 7. 2025, sa navrhovateľka - matka domáhala, aby súd zvýšil výživné pre maloletého A. A. zo sumy 200,- EUR mesačne na sumu 300 až 400,- EUR mesačne, od 22. 7. 2025.

2. Návrh odôvodnila matka tým, že je slobodná matka, stará sa o tri maloleté deti. Poberá invalidný dôchodok a je nezamestnaná. Výdavky na dieťa stúpajú, najmä oblečenie, strava, v škole a záľuby. Spláca byt a auto. Má byt a auto v osobnom vlastníctve. Matka popísala svoje výdavky, spláca hypotekárny úver 304,- EUR mesačne. Byt, kde býva aj s deťmi, musela odkúpiť, aby ich nevysťahovali. Za bývanie dáva mesačne 519,- EUR. Poberá materské, rodinné prídavky, invalidný dôchodok a výživné. Popísala výdavky pre maloleté dieťa. Otec dieťaťa výživné neplatí, brigáduje a chodí po fuškách. Na maloletého A. poberá náhradné výživné.

3. Otec maloletého dieťaťa ani kolízná opatrovníčka sa k návrhu matky nevyjadrili.

4. Otec dieťaťa má v REGISTRI OBYVATEĽOV SR uvedený trvalý pobyt Mesto B. H. G. (č. I. 41). Podľa vyjadrenia MESTA B. H. G. (č. I. 49) mu bol predchádzajúci pobyt zrušený podľa ust. § 7 ods. 1 písm. f) zákona č. 253/1998 Z. z. o hlásení pobytu občanov Slovenskej republiky a registri obyvateľov Slovenskej republiky.

Podľa § 5 zák. č. 253/1998 Z.z. občan, ktorému bol trvalý pobyt zrušený podľa § 7 ods. 1 písm. d) až g) a ktorý sa nemôže prihlásiť na trvalý pobyt podľa § 3 alebo § 4, sa môže prihlásiť na trvalý pobyt v ohlasovni v mieste, kde sa zdržiava. V takom prípade občan predkladá iba doklad podľa § 3 ods. 8 písm. a), ak ho nemá, doklad podľa § 3 ods. 8 písm. b) a ako miesto trvalého pobytu sa uvedie iba obec pobytu. Adresa sídla obecného úradu tejto obce je adresou takého občana na účely doručovania písomností od orgánov verejnej správy a iných štátnych orgánov a na účely zápisu do zoznamu voličov. Obec je povinná spôsobom v mieste obvyklým, najmä oznámením na úradnej tabuli, upozorniť hláseného občana, že mu bola alebo že mu má byť doručená písomnosť.

Podľa § 7 ods. 3 zák. č. 253/1998 Z.z., ak dôjde k zrušeniu trvalého pobytu podľa odseku 1 písm. d) až g), je miestom trvalého pobytu občana obec, na ktorej území bol občanovi trvalý pobyt zrušený. Túto skutočnosť je ohlasovňa povinná oznámiť občanovi vyvesením oznámenia na úradnej tabuli v obci pobytu po dobu 15 dní. V oznámení ohlasovňa uvedie aj meno, priezvisko a dátum narodenia občana.

5. Podľa ustanovenia § 106 ods. 1 CSP, ak nejde o doručovanie do elektronickej schránky podľa osobitného predpisu, o doručovanie v osobitných prípadoch podľa § 107 ods. 2 CSP a adresát neuviedol inú adresu na doručovanie, doručuje súd písomnosti fyzickej osobe na adresu evidovanú v registri obyvateľov Slovenskej republiky.

Podľa § 106 ods. 3 CSP, ak fyzická osoba nemá adresu evidovanú v registri obyvateľov Slovenskej republiky, doručuje súd písomnosti tejto fyzickej osobe oznámením na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu.

Písomnosť sa považuje po 15 dňoch od zverejnenia oznámenia za doručenú, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvie.

Po uplynutí 15. dní od zverejnenia oznámenia nastupuje fikcia, podľa ktorej sa písomnosť považuje za doručenú, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvie.

6. Súd v súlade s ust. § 106 ods. 3 CSP doručoval otcovi predvolanie na pojednávanie oznámením na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu (č. I. 72-73).

7. Súd považoval písomnosť podľa ustanovenia § 106 ods. 3 za riadne a včas doručenú (právna fikcia) – dňa 16. 10. 2025.

8. Neúčasť na pojednávaní otec neospravedlnil a nepožiadaval o odročenie pojednávania.

9. Najlepší záujem maloletého dieťaťa je prvoradé hľadisko pri rozhodovaní v predmetnej súdnej agende. Len pre skutočnosť, že sa otec nedostavil na pojednávanie, nemôže súd - pri aplikácii testu proporcionality, zavinenú neúčasť otca na pojednávaní (kedy súd využil všetky možnosti, aby sa pojednávania zúčastnil), nadradiť jeho nevyužitie právo účasti na pojednávaní (najmä k veci sa vyjadriť, navrhovať dôkazy, vyjadrovať sa k dôkazom, klásť účastníkom konania otázky), nad práva a záujmy maloletého dieťaťa. Súd urobil všetko preto, aby otec tieto procesné práva využiť mohol. Práva maloletého dieťaťa sú v tomto prípade nadradené procesným právam otca, ktorých realizáciu nevyužil, hoci mu súd takúto možnosť poskytol.

10. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na nasledovnú ustálenú (vnútroštátnu aj nadnárodnú judikatúru):

„Orgánom verejnej moci a predovšetkým všeobecným súdom nemožno tolerovať pri interpretácii zákonných ustanovení prílišný formalistický postup, ktorý vedie k zjavnej nespravodlivosti. Všeobecný súd nie je absolútne viazaný doslovným znením zákona, ale môže a musí sa od neho odchýliť, ak to vyžaduje účel zákona, história jeho vzniku, systematická súvislosť alebo niektorý z ústavnoprávných princípov. Pri výklade a aplikácii právnych predpisov teda nemožno opomínať ich účel a zmysel, ktorý

nie je vyjadrený len v slovách a vetách toho-ktorého zákonného predpisu, ale i v základných princípoch právneho štátu (I. ÚS 155/2017).“

Mimoriadny význam v konaní o úprave práv a povinností k maloletému dieťaťu má plynutie času, čo kladie osobitnú požiadavku na rýchlosť a plynulosť konania súdu (napr. rozsudky ESLP vo veciach Nuutinen proti Fínsku z 27. 6. 2000, bod 110, Hokkanen proti Fínsku z 23. 9. 1994, bod 72, Voleský proti Českej republike z 29. 6. 2004, bod 106, Kříž proti Českej republike z 9. 1. 2007, bod 74, Hub proti Nemecku z 9. 4. 2009, bod 48) .

Obdobne judikatúra ESLP zdôrazňuje, že súdy sa musia najlepším záujmom dieťaťa zaoberať a posúdiť ho v danej situácii, ak rozhodujú vo veciach s dopadom na dieťa (napr. rozsudok vo veci Wagner a J. M. W. L. proti Luxembursku zo dňa 28. 6. 2007 č. 76240/01, § 135; či Mennesson proti Francúzsku zo dňa 26. 6. 2014 č. 65192/11, § 93; Anayo proti Nemecku zo dňa 21. 12. 2010 č. 20578/07, § 71; Gözüüm proti Turecku zo dňa 20. 1. 2015 č. 4789/10, § 50–51; či Penchevi proti Bulharsku zo dňa 10. 2. 2015 č. 77818/12, § 71). Z tejto judikatúry ESLP jednoznačne a jasne vyplýva, že v prípade súdneho rozhodovania o deťoch, nemožno uprednostňovať abstraktné princípy pred najlepším záujmom dieťaťa v konkrétnom prípade.

11. Podľa § 180 CSP, po vyvolaní veci súd zistí, či sa dostavili osoby, ktoré boli na pojednávanie predvolané. Ak sa tieto osoby nedostavili, súd rozhodne, či sa pojednávanie bude konať v ich neprítomnosti, a otvorí pojednávanie.

12. Účasť otca na pojednávaní súd síce považoval za dôležitú (najmä k jeho osobným pomerom), ale so zreteľom na okolnosti prípadu dospel k názoru, že vec je potrebné prejednať a rozhodnúť v čo najkratšej lehote (rešpektujúc procesné a ústavné práva navrhovateľky a najmä maloletého dieťaťa), pričom osobitne zdôrazňuje nevyhnutnosť sledovať najlepší záujem dieťaťa.

13. So zreteľom na uvedené skutočnosti súd rozhodol, že sa pojednávanie vykoná v neprítomnosti otca. Takýto postup navrhli aj účastníci konania.

14. Matka maloletého dieťaťa vo výpovedi na pojednávaní uviedla, že naposledy bola výška výživného k maloletému dieťaťu upravená rozsudkom Okresného súdu Žilina zo dňa 28. 6. 2023, sp. zn. 9P/51/2023, a to zo sumy 135,- EUR na sumu 200,- EUR.

Otec toto výživné neplatí, poberá náhradné výživné od štátu vo výške 200,- EUR mesačne. Otec sa s dieťaťom nestretáva. Nevie, kde sa nachádza, aktuálne by mal byť v pátraní polície. Nekupuje mu ani vecné plnenia. Podala na neho aj trestné oznámenie pre neplnenie vyživovacej povinnosti. Naposledy bola v tejto trestnej veci vypovedať asi v máji 2025.

K zmene pomerov od júna 2023 na jej strane matka uviedla nasledovné skutočnosti:

Býva v tom istom 3-izbovom byte, ako bývala v roku 2023. Vtedy mala tento byt v nájme, bývala tam ona a jej dve maloleté deti. Vtedy platila nájomné a služby spojené s bývaním vo výške cca 450-500,- EUR. Asi v novembri 2023 si tento byt kúpila za sumu 30.000,- EUR. Zobrala si hypotekárny úver vo výške 30.000,- EUR a mesačná splátka je 304,- EUR. Musela si tento byt kúpiť, lebo prenajímateľ povedal, že pokiaľ si ho nekúpi, tak bude musieť tento byt opustiť. Ešte si kúpila motorové vozidlo v januári 2025 za sumu 1.700,- EUR, zobrala si spotrebný úver vo výške 1.700,- EUR a mesačná splátka je 55,- EUR. Iný úver nemá. V júni 2023 sa jej narodila dcéra I. A.. Je to dieťa s terajším partnerom, s ktorým býva v byte, ktorý patrí do jej výlučného vlastníctva. Priateľ s ňou má iba maloletú I., iné deti nemá. Pracuje na dohodu ako murár, s čistým mesačným príjmom cca 1.400,- EUR. Na bývanie jej prispieva 300,- EUR, kupuje potraviny. Percento invalidity jej zostalo 60 %, má epilepsiu. V súčasnosti poberá invalidný dôchodok vo výške 350,- EUR, v roku 2023 to bolo 304,- EUR. Okrem epilepsie iné ochorenie nemá. V roku 2023, keď bolo zvýšené výživné, bola na rodičovskej dovolenke. Pribudla jej vyživovacia povinnosť voči maloletej I.. K iným podstatným zmenám u nej nedošlo.

K zmene pomerov na strane mal. dieťaťa uviedla nasledovné skutočnosti: V čase zvýšenia výživného v júni 2023 maloletý A. navštevoval škôlku, v septembri 2025 nastúpil do 1. ročníka Základnej školy v B.. Cestovné do školy má priemerne mesačne 20,- EUR, cestovné do škôlky nemal. V škôlke platila za stravu 45,- EUR a poplatok v škôlke bol 14,- EUR, tieto dva poplatky zanikli. Jeho zdravotný stav je dobrý. Pribudol výdavok - cestovné do školy 20,- EUR, ďalej sa začal venovať chovu exotických zvierat, čo mesačne stojí asi 100,- EUR. Pribudol výdavok v škole v súvislosti so štúdiom, čo je asi 15,- EUR.

Navštevuje aj družinu, čo stojí mesačne 14,- EUR, pribudli výlety v škole, čo je priemerne mesačne asi 10-15,- EUR. Iné výdavky nové nevznikli, ani iné nezankli. Syn sa stravuje v škole, čo stojí mesačne 10,- EUR, zvýšila sa strava doma asi o 40,- EUR na sumu asi 100,- EUR, oblečenie sa zvýšilo asi o 20,- EUR na sumu 50,- EUR, hygienické a iné základné potreby sa zvýšili asi o 5,- EUR, mobilný telefón nemá, lieky na bežné ochorenia sa zvýšili asi o 5,- EUR. Celkovo sa zvýšili výdavky na dieťa od júna 2023 asi o 150,- EUR mesačne, kde nezaráta aj príspevok na bývanie. Takže v súčasnosti sú výdavky na syna aj s príspevkom na bývanie asi 450,- EUR, v roku 2023 asi 250,- EUR. Kvôli jej chorobe (epilepsii), museli kúpiť motorové vozidlo, a to ich mesačne stojí (opravy) priemerne 100-150,- EUR. Na benzín dostáva príspevok 40,- EUR, iný kompenzačný príspevok nedostáva.

15. Kolízna opatrovníčka na pojednávaní navrhla návrhu matky vyhovieť - zvýšiť výživné pre maloleté dieťa v sume 300,- EUR mesačne od 1. 8. 2025. Dlhé výživné navrhla splácať v mesačných splátkach po 50,- EUR mesačne. V starostlivosti o maloleté dieťa neboli zistené nedostatky.

16. Súd na pojednávaní vykonal aj nasledovné listinné dôkazy:

Vo vzťahu k návrhu matky na zvýšenie výživného pre maloleté dieťa, sa súd dôsledne oboznámil so spisom Okresného súdu Žilina zo dňa 28. 6. 2023, sp. zn. 9P/51/2023.

Toto rozhodnutie je dôležité najmä z toho dôvodu, aby súd mohol porovnať pomery účastníkov konania (matky, otca a maloletého dieťaťa) v čase predchádzajúcej úpravy výšky výživného pre maloleté dieťa v júni 2023 a prípadnú zmenu pomerov, na ktorú poukazovali účastníci v konaní (matka) v návrhu na zvýšenie výživného pre maloleté dieťa od 1. 7. 2025.

Súd skúmal pomery účastníkov konania od augusta 2023 až do vyhlásenia tohto rozhodnutia, t. j. do 10. 11. 2025 (rozhodné obdobie).

Z tohto spisu a rozhodnutí vyplývajú nasledovné skutočnosti:

- súd prvej inštancie dňa 28. 6. 2023 vyhlásil rozsudok, ktorým zvýšil výživné pre maloleté dieťa na sumu 200,- EUR mesačne od 1. 3. 2023,

- matka v júni 2023 bývala v nájomnom byte, náklady na bývanie mala 570,- EUR, poberala prídavky na dve maloleté deti v sume 120,- EUR, invalidný dôchodok v sume 304,- EUR, bola zamestnaná ako čašníčka na polovičný úväzok s príjmom cca 400,- EUR netto, poberala náhradné výživné pre maloleté deti v celkovej sume 335,- EUR,

- u otca súd vychádzal z potencionálneho príjmu - z minimálnej mzdy v sume 746,- EUR,

- maloleté dieťa nastúpilo do škôlky, celkové výdavky pre syna uviedla 250,- EUR mesačne, súd ustálil zvýšenie výdavkov oproti predchádzajúcemu určenému výživnému v apríli 2021 celkovo o 160,- EUR mesačne - pribudol výdavok v škôlke 14,- EUR, strava v škôlke 45,- EUR, zvýšil sa výdavok na stravu doma o 40,- EUR, oblečenie o 20,- EUR, hygienické a iné základné potreby 10,- EUR, voľnočasové aktivity 20,- EUR, výdavky na lieky na bežné ochorenia o 10,- EUR.

Súd vykonal aj listinné dôkazy predložené účastníkmi konania, vo veci návrhu matky na zvýšenie výživného pre maloleté dieťa:

Zo správy SOCIÁLNEJ POISŤOVNE, Ústredie, Bratislava vyplýva, že matka pobera invalidný dôchodok v roku 2025 v sume 356,20 EUR, v roku 2024 v sume 348,80 EUR. Otec nemá záznam v SOCIÁLNEJ POISŤOVNI.

Zo správy ÚPSVaR Žilina mal súd preukázané, že matka pobera:

- prídavky na tri maloleté deti v sume 180,- EUR mesačne (rok 2024 aj 2025),

- náhradné výživné na maloletého A. v sume 200,- EUR mesačne,

- rodičovský príspevok v roku 2024 v sume 473,30 EUR, v roku 2025 v sume 482,30 EUR,

- peňažný príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla od apríla 2025 v sume 47,45 EUR,

- otec dieťaťa nie je v rozhodnej dobe evidovaný ako uchádzač o zamestnanie a nepoberal dávky v hmotnej núdzi ani iné štátne sociálne dávky.

Z vyhlásenia osobných, majetkových a zárobkových pomerov matky vyplýva, že je slobodná, má stredné vzdelanie, je invalidná, je vlastníčkou motorového vozidla a bytu, spláca hypotekárny úver mesačne 304,- EUR, býva s druhom, ktorý jej uhrádza náklady na domácnosť polovicu. Má tri maloleté deti, najmladšia je dcéra I. A., nar. X. XX. XXXX. Na najstaršiu dcéru B. A. je určené výživné 200,- EUR mesačne. Výdavky pre maloletého A. mesačne: strava 140,- EUR, hygienické potreby 20,- EUR, oblečenie, obuv 60,- EUR, cestovné do školy 20,- EUR, družina 17,- EUR, mobil 5,- EUR, vreckové 10,- EUR.

Zo správy SOCIÁLNEJ POISŤOVNE, pobočka Čadca mal súd preukázané, že otcovi nie sú vyplácané dávky sociálneho zabezpečenia.

17. Podľa § 28 ods. 2 Zákona o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov č. 36/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov (ďalej len Zákon o rodine), rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy mal. dieťaťa.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 odsek 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprímerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 76 ods. 1 Zákona o rodine, výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre mal. dieťa možno priznať najdlhšie na dobu 3 rokov späťne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len CMP), na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 2 ods. 2 CMP, na účely tohto zákona sa pojmy žaloba, strana a spor vykladajú ako návrh na začatie konania, účastník konania (ďalej len "účastník") a konanie podľa tohto zákona, ak z povahy veci nevyplýva inak.

Podľa § 185 ods. 1 Civilného sporového poriadku – zákon č. 160/2015 Z. z. (ďalej len CSP), súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná.

Podľa § 185 ods. 1 CSP, súd môže aj bez návrhu vykonať dôkaz, ktorý vyplýva z verejných registrov a zoznamov, ak tieto registre alebo zoznamy nasvedčujú, že skutkové tvrdenia strán sú v rozpore so skutočnosťou; iné dôkazy bez návrhu nevykoná, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 187 ods. 1 CSP, za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť k náležitému objasneniu veci a čo sa získalo zákonným spôsobom z dôkazných prostriedkov.

Podľa § 187 ods. 1 CSP, dôkazným prostriedkom je najmä výsluch strany, výsluch svedka, listina, odborné vyjadrenie, znalecké dokazovanie a obhliadka. Ak nie je spôsob vykonania dôkazu predpísaný, určí ho súd.

Podľa § 191 ods. 1 CSP, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

Podľa § 191 ods. 2 CSP, vierohodnosť každého vykonaného dôkazu môže byť spochybnená, ak zákon neustanovuje inak.

Podľa § 35 CMP je súd povinný zistiť skutočný stav veci.

Podľa § 36 CMP je súd povinný vykonať aj iné dôkazy, ako navrhli účastníci konania, ak je to potrebné na zistenie skutočného stavu veci.

Podľa § 37 CMP, súd si môže osvojiť zhodné skutkové tvrdenia účastníkov, ak nemá pochybnosti o ich pravdivosti, len ak nie sú v rozpore s vykonaním dokazovaním.

Podľa ustanovenia § 121 CMP, rozsudky o úprave výkonu rodičovských práva povinností a výžive maloletých a o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práva povinností alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť alebo zrušiť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery.

18. Súd vykonal dokazovanie na pojednávaní výsluchom matky, kolíznej opatrovníčky a oboznámením obsahu listinných dôkazov.

19. Predmetom konania bolo rozhodnúť o návrhu matky na zvýšenie výživného pre maloleté dieťa, a to od podania návrhu, t. j. od 22. 7. 2025. Matka deň zvýšenia výživného navrhla na pojednávaní 1. 8. 2025, čo súd akceptoval a túto zmenu pripustil.

20. K návrhu matky na zvýšenie výživného všeobecne:

Východiskovým princípom, ktorý platí v režime mimosporových konaní, je ochrana verejného záujmu, práv garantovaných zákonom, a to s dôrazom na dobré mravy. To sa prejavuje a malo by sa prejavovať v rešpektovaní prioritného kritéria, ktorým je kritérium najlepšieho záujmu dieťaťa, úzko súvisiaceho aj s realizáciou tzv. participačných práv dieťaťa a v bezprostrednej nadväznosti na zachovanie spravodlivého konania.

V prvom rade rodičia zodpovedajú za riadny výkon rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu a za jeho výchovu. V predmetnej veci majú obidvaja rodičia rovnaké práva a povinnosti.

Východiskovou myšlienkou multidisciplinárneho prístupu je, že rozhodovanie o právach a povinnostiach k maloletým deťom patrí predovšetkým do rúk rodičov. Za týmto účelom je vhodné podporiť spoluprácu rodičov a naopak nepodporovať zo strany súdu žiadne konfliktné stratégie. Cieľom je nastaviť komunikáciu rodičov aspoň v minimálnej miere a deeskalovať rodičovský konflikt, a to aj v otázke výživného.

Autoritatívne rozhodnutie súdu o úprave práv a povinností k dieťaťu (aj o zvýšení výživného), je až druhoradým riešením. Pokiaľ nedôjde k dohode rodičov o výkone rodičovských práv a povinností, rozhodne o nich súd, vždy však s prihliadnutím na najlepší záujem maloletého dieťaťa.

Najlepší záujem dieťaťa môže v závislosti na svojej povahe a závažnosti prevážiť nad záujmom rodiča.

Judikatúra súdov vrátane Ústavného súdu SR, zdôrazňuje základnú premisu, že sú to primárne rodičia, ktorí rozhodujú o osude svojich detí a že ingerencia štátu by mala nastúpiť iba v tých prípadoch, kedy je to skutočne nevyhnutné a mala by byť primeraná sledovanému účelu.

Súd dbá na to, aby prednostne došlo medzi rodičmi k uzatvoreniu dohody o výkone ich rodičovských práv a povinností. Dosiahnuť zhodu rodičov v záujme dieťaťa, nie je právom rodiča, ale jeho povinnosťou, vyplývajúcou z jeho rodičovskej zodpovednosti.

Vyživovacia povinnosť rodičov voči maloletým deťom vyplýva priamo zo Zákona o rodine. V usporiadaných rodinných pomeroch sa táto povinnosť nevníma ako zákonná, pravidlom je jej dobrovoľné plnenie.

Výživné má spotrebný charakter, slúži na uspokojovanie základných potrieb, akými sú strava, ošatenie, bývanie, kultúrne, vzdelávacie, športové a rekreačné potreby – zabezpečovanie všetkých životných potrieb nevyhnutných pre všeobecný telesný a duševný rozvoj, pre prípravu na uplatnenie sa v živote.

Odôvodnené potreby maloletého dieťaťa sú rôzne, podľa okolností každého jednotlivého prípadu, pričom sú závislé predovšetkým od veku a zdravotného stavu dieťaťa, jeho fyzickej a duševnej vyspelosti, spôsobu a obsahu prípravy na budúce povolanie a celkové uplatnenie sa v spoločenskom živote a rozvoja záujmov.

Výdavky pre dieťa predstavujú všetky náklady potrebné na uspokojenie jeho potrieb, preto výživné nemožno považovať len za plnenie na výživu maloletého dieťaťa, ale aj náklady na bývanie, stravovanie, ošatenie, hygienické potreby, zdravotnú starostlivosť, záujmovú činnosť dieťaťa.

Vyživovacia povinnosť rodiča k maloletému dieťaťu sa plní predovšetkým finančným plnením (výživným), vecným plnením a aj osobnou starostlivosťou.

Osobná starostlivosť o maloleté dieťa tvorí materiálne hodnoty, zodpovedajúce príspevku druhého rodiča, ktorý ich poskytuje v peniazoch, a uspokojovanie potrieb dieťaťa touto formou vyvažuje platby druhého rodiča.

21. Súd v súvislosti s návrhom matky dokazovanie zamerané predovšetkým na prípadnú zmenu pomerov u otca, matky, maloletého dieťaťa a na rast životných nákladov.

22. Súd nebol oprávnený skúmať výšku pôvodne určeného výživného v júni 2023, pretože by išlo o neprípustnú reparáciu právoplatného rozhodnutia. V rámci dokazovania najskôr skúmal, či došlo k zmene pomerov na strane všetkých účastníkov konania, t. j. otca, matky a maloletého dieťaťa, a to od predchádzajúcej úpravy výživného do času rozhodovania o návrhu matky na zvýšenie výživného.

23. Ako vyplýva z ust. § 111 a nasl. CMP, konanie o zmene výživného (aj úpravy styku) patrí medzi mimosporové, nenávrhové konania patriace do oblasti starostlivosti súdu o maloleté dieťa. V zmysle ustanovenia § 78 Zákona o rodine, v spojení s ustanovením 121 CMP, predstavuje práve zmena pomerov hmotnoprávnu podmienku pre zmenu predchádzajúceho súdneho rozhodnutia o výživnom.

Zmena pomerov musí byť podstatná a musí sa týkať okolností, ktoré odôvodňujú zmenu výšky výživného za podmienky, že sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase predchádzajúceho rozhodnutia. Zmena pomerov pritom môže byť odôvodnená buď subjektívne a to okolnosťami na strane povinného, resp. na strane oprávneného, alebo objektívne, vývojom životných nákladov.

24. Zmena pomerov (ako hmotnoprávny základ pre nové rozhodnutie o výške výživného) musí byť tak závažná (kvalifikovaná), aby bolo možné konštatovať, že pôvodné rozhodnutie z júna 2023, v časti zvýšeného výživného pre maloletého dieťa pri takto zmenených pomeroch neobstojí. Je potrebné prihliadnuť na rozsah, časové trvanie, ale aj všetky ostatné okolnosti, ktoré sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov konania.

Pri posudzovaní zmeny pomerov (v súvislosti s návrhom na zvýšenie výživného) súd prihliadol aj na vývoj životných nákladov - osobitne od júna 2023 (objektívna okolnosť), spolu s inými dôvodmi (subjektívnymi okolnosťami na strane účastníkov konania), najmä nárast odôvodnených výdavkov na strane maloletého dieťaťa.

25. Súd nebol oprávnený skúmať výšku pôvodne určeného výživného v júni 2023, pretože by išlo o neprípustnú reparáciu právoplatného rozhodnutia. V rámci dokazovania najskôr skúmal, či došlo k zmene pomerov na strane všetkých účastníkov konania, t. j. matky, otca a maloletého dieťaťa, a to od predchádzajúcej úpravy výživného do času rozhodovania o návrhu navrhovateľa na zvýšenie výživného.

26. Súd vykonal na pojednávaniach dokazovanie, a to výsluchom navrhovateľky a vykonaním listinných dôkazov a zistil nasledovný skutkový stav (skutočný stav veci, ku ktorému sa čo najviac snažil priblížiť, ako k ideálnemu cieľu), keďže „... mimosporové konanie je ovládané zásadou zistenia skutočného stavu veci a je zrejmé, že podkladom rozhodnutia súdu bude sumár zistení, ktoré sa čo najviac približujú skutočnému stavu veci.“ (Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 29. októbra 2019, sp. zn. I. ÚS 438/2019-14):

V júni 2023 bolo zvýšené výživné pre maloleté dieťa na sumu 200,- EUR mesačne. Otec výživné neplatí, matka poberá náhradné výživné 200,- EUR mesačne. Otec sa s maloletým dieťaťom nestretáva a neposkytuje mu ani vecné plnenia. Matke s jeho výchovou nepomáha. Podstatnou zmenou pomerov u maloletého dieťaťa je nástup do prvého stupňa základnej školy, u matky kúpa bytu a motorového vozidla, pribudnutie vyživovacej povinnosti a bývanie v byte spolu s druhom. V súčasnosti už matka nemá príjem z pracovnej činnosti.

27. Zmena pomerov u matky maloletého dieťaťa:

Matka býva v tom istom 3-izbovom byte, ako bývala v roku 2023 – vtedy platila náklady na bývanie 450 -500,- EUR. Bývala tam sama s dvomi maloletými deťmi. Koncom roka 2024 tento byt kúpila na základe hypotekárneho úveru 30 000,- EUR a mesačná splátka je 304,- EUR. Pribudla jej vyživovacia povinnosť voči maloletému dieťaťu – I. A. a začal s ňou bývať druh (otec maloletého dieťaťa), ktorý jej prispieva na bývanie 300,- EUR mesačne. Matka sa stala vlastníčkou staršieho motorového vozidla. Stále je invalidná (percento invalidity 60%). Prestala kvôli ochoreniu pracovať, zanikol jej príjem cca 400,- EUR mesačne, ktorý mala v roku 2023. Zvýšil sa jej invalidný dôchodok asi o 50,- EUR. Príjem jej druhá je asi 1 400,- EUR. Matke teda nepatrne vzrástol invalidný dôchodok, stala sa vlastníčkou bytu, auta, pribudla jej vyživovacia povinnosť voči maloletému dieťaťu, o ktoré sa stará s druhom, zanikol príjem zo závislej činnosti.

Výška príjmu "druhého" rodiča (spravidla rodiča, ktorý má maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti – v konkrétnom prípade matky) ovplyvňuje výšku vyživovacej povinnosti výživou povinnej osoby (v tomto prípade otca) len veľmi okrajovo (rozhodnutie Krajského súdu v Žiline 30. 4. 2019, sp. zn. 10CoP/22/2019).

Súd sa s týmto názorom súdu v celom rozsahu stotožňuje a aplikoval ho aj v tejto prejednávanej veci. Napriek tomu zisťoval zmenené pomery matky maloletého dieťaťa.

Súd zo zisteného príjmu matky, výdavkov a jej pomerov pri zvyšovaní výživného vychádzal.

Matka poberá na maloletého A. prídavok na dieťa v sume 60,- EUR mesačne
Prídavok na dieťa je štátna sociálna dávka, ktorou štát prispieva rodičovi či inej oprávnenej osobe na výchovu a výživu nezaopatreného dieťaťa. I keď povinnosť prispievať na výživu maloletých majú predovšetkým rodičia a vyplácanie prídavkov na deti nenahrádza plnenie tejto povinnosti, predsa len (aj úradmi alebo inštitúciami iných štátov) vyplácané rodinné prídavky (rodinné dávky, vyrovnávacie dávky alebo ich doplatok), môžu sčasti uhradiť odôvodnené potreby maloletého dieťaťa. Súd pri určovaní výšky výživného na maloleté dieťa musí preto prihliadať aj na to, do akej miery sú potreby maloletého hradené z takýchto zdrojov. (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 19. marca 2018, sp. zn. 3 Cdo 88/2017)

Podľa názoru súdu, v zhode s ustálenou judikatúrou, prídavok na dieťa len sčasti hradí odôvodnené potreby dieťaťa a nenahrádzajú plnenie vyživovacej povinnosti povinného rodiča.

Súd na tento príjem matky pri posudzovaní návrhu na zvýšenie výživného prihliadol.

Súd prihladol aj na osobnú starostlivosť matky o maloleté dieťa, čo je forma vyživovacej povinnosti – popri finančnej a vecnej forme vyživovacej povinnosti. Otec matke vôbec s výchovou nepomáha, s dieťaťom sa nestretáva a neposkytuje mu ani vecné plnenia.

28. Zmena pomerov u otca maloletého dieťaťa:

Zmenu pomerov u otca sa nepodarilo zistiť. Podľa vyjadrenia matky nikde riadne nepracoval, mal by byť zdravý, je nemajetný, inú vyživovaciu povinnosť nemá. Zdržiava sa na neznámom mieste. Na otca podala matka trestné oznámenie pre neplnenie vyživovacej povinnosti.

U otca vychádzal preto súd z potencionálneho príjmu, kedy môže dosahovať aspoň minimálnu mzdu, ktorá je na Slovensku v roku 2024 v sume 750,- EUR, v roku 2025 v sume 816,- EUR mesačne brutto. Výška minimálnej mzdy sa zvýšila oproti roku 2023, keď predstavovala sumu 700,- EUR mesačne brutto, a to o 116,- EUR brutto.

Tieto príjmy otca považoval ako príjmy minimálne a potencionálne.

Podľa záverov rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Cdo 14/2021 zo dňa 31. 3. 2021 platí, že „Princíp potencionality príjmov nevyžaduje detailné preukázanie všetkých príjmov povinného, pretože použitím tohto princípu súd podľa charakteru správania povinného vymedzuje fiktívny (prezumpovaný) príjem, ktorý je následne základom pre určenie výživného“.

29. Zmena pomerov u maloletého dieťaťa:

Zdravotný stav dieťa je dobrý, má bežné záujmy zodpovedajúce jeho veku.

Podstatná zmena pomerov u maloletého dieťaťa spočíva najmä v tom, že nastúpilo do prvého stupňa základnej školy, fyzicky a psychicky vyspelo a zvýšili sa jeho odôvodnené potreby.

Zanikli nasledovné výdavky: strava a poplatok v škôlke v celkovej sume cca 60,- EUR mesačne.

Pribudli nasledovné výdavky mesačne: cestovné do školy 20,- EUR, chov exotických zvierat 100,- EUR, výdavok v škole (súvisiaci so štúdiom) 15,- EUR, družina 14,- EUR, výlety, exkurzia v škole 15,- EUR, strava v škole 10,- EUR – v celkovej sume 174,- EUR.

Zvýšili sa odôvodnené výdavky: strava doma sa zvýšila asi o 40,- EUR, oblečenie asi o 20,- EUR, hygienické a iné základné potreby o 5,- EUR, výdavky na lieky na bežné ochorenia o 5,- EUR – spolu asi o 70,- EUR.

Súd zobral do úvahy pri rozhodovaní o návrhu na zvýšenie výživného nasledovné zvýšené výdavky, prípadne výdavky, ktoré pribudli: výdavky nové, ktoré pribudli v sume 124,- EUR (súd akceptoval výdavky na chov exotických zvierat len v sume 50,- EUR), zvýšené výdavky v celkovej sume asi o 70,- EUR – spolu asi o 200,- EUR mesačne.

Od sumy 200,- EUR mesačne súd odrátal výdavky, ktoré zanikli v sume 60,- EUR, takže odôvodnené výdavky pre maloleté dieťa vzrástli od júna roku 2023 asi o 140,- EUR. Podiel na bývaní pre maloleté dieťa (matka musí platiť výdavky spojené s bývaním a aj splátky hypotekárneho úveru), po zohľadnení príspevku druhá v sume 300,- EUR, ustálil súd na zvýšenú sumu 50,- EUR.

Súd teda ustálil zvýšené výdavky pre maloleté dieťa od roku 2023 v celkovej sume 190,- EUR.

30. Pri posudzovaní zmeny pomerov (v súvislosti s návrhom matky na zvýšenie výživného) súd prihladol aj na vývoj životných nákladov, osobitne na potraviny (objektívna okolnosť), spolu s inými dôvodmi (subjektívnymi okolnosťami na strane účastníkov konania), najmä nárast odôvodnených výdavkov na strane maloletého dieťaťa.

31. Otec sa na ustálených zvýšených výdavkoch musí podieľať vyššou finančnou sumou ako 50 %, keďže matke nijakým iným spôsobom s výchovou maloletého dieťaťa nepomáha.

32. Otec (ako zodpovedný rodič) si musí zabezpečiť finančné prostriedky pravidelným príjmom zo stabilnej práce a svoje výdavky prispôbiť (korigovať ich) tak, aby uspokojil predovšetkým odôvodnené potreby svojho nezaopatreného dieťaťa.

33. Súd pri rozhodovaní o návrhu matky bral v prvom rade do úvahy najlepší záujem maloletého dieťaťa. Potreby vyvíjajúceho sa dieťaťa totiž prirodzene a neustále rastú. Rastú aj životné náklady. Je prvoradou povinnosťou povinného rodiča (v tomto prípade otca), aby zabezpečil odôvodnené potreby svojho dieťaťa.

34. Na základe vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že nastali také zmeny pomerov najmä na strane dieťaťa a matky (ktoré sú špecifikovaná v predchádzajúcej časti odôvodnenia tohto rozsudku), ktoré odôvodňujú zvýšenie výživného pre maloleté dieťa na sumu 300,- EUR mesačne – to je zvýšené doterajšie výživné o 100,- EUR mesačne, a to od 1. 8. 2025.

35. Keďže súd zvýšil výživné otca od 1. 8. 2025 o 100,- EUR mesačne, vznikol otcovi nedoplatok na výživnom od 1. 8. 2025 do 31. 10. 2025 vo výške 300,- EUR (3 kalendárne mesiace krát suma, o ktorú sa výživné zvýšilo – 100,- EUR).

36. Súd povolil otcovi splácať dlžné výživné v celkovej sume 300,- EUR po 50,- EUR mesačne, spolu s bežným výživným k rukám matky maloletého dieťaťa, pod následkom straty výhody splátok.

37. Súd povolenie splátok odôvodňuje výškou zvýšeného výživného, výškou priznaného nedoplatku na zameškanom výživnom a platobnou schopnosťou otca a pomermi oprávneného dieťaťa, ktorého výživa nebude ohrozená, aj keď nebude nedoplatok na výživnom uhradený jednou splátkou. Otec si musel byť vedomý toho, že výživné bude zvýšené, a preto sa na takúto situáciu mal v predstihu pripraviť.

38. Ak si otec nebude plniť takto určenú vyživovaciu povinnosť (vrátane platenia dlžného výživného), stratí výhodu splátok dlžného výživného a dlžné výživné bude musieť zaplatiť jednorazovo.

39. Keďže sa zmenili pomery tak, ako ich súd konštatoval v predchádzajúcej časti tohto rozsudku, potom zmenil – rozsudok Okresného súdu Žilina zo dňa 28. 6. 2023, sp. zn. 9P/51/2023, v časti zvýšeného výživného pre maloletého A. A..

40. Podľa § 49 ods. 1 CMP, účastník platí trovy konania, ktoré vznikli jemu a jeho zástupcovi, ak nejde o trovy konania, ktoré platí štát.

Podľa § 52 CMP, žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak CMP neustanovuje inak – generálne ustanovenie CMP.

Toto ustanovenie zdôrazňuje výnimočnosť uplatňovania nároku na náhradu trov konania v prípadoch, ak to zákon výslovne pripúšťa.

Podľa § 57 CMP, o povinnosti nahradiť trovy konania, ak nejde o trovy konania štátu, rozhoduje súd len na návrh.

Podľa § 55 CMP, súd môže náhradu trov konania priznať aj vtedy, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé.

Rozhodovanie o trovách konania v civilnom mimosporovom konaní nie je založené na zásade úspechu strán v konaní.

V konaní neboli preukázané také okolnosti prípadu, ktoré by odôvodňovali priznanie na náhradu trov konania – uplatnenie moderačného práva súdu pri náhrade trov konania.

Účastníci konania ani neuplatnili nárok na náhradu trov konania.

Preto súd rozhodol, že žiadny z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, v súlade s ustanovením § 52 CMP.

41. Rozsudok o výživnom je predbežne vykonateľný (§ 44 CMP).

Predbežná vykonateľnosť výrokov o zvýšenom výživnom výrokov o dlžnom výživnom vyplýva priamo zo zákona.

Táto úprava tzv. predbežnej vykonateľnosti rozsudkov bola zavedená do CMP s prihliadnutím na funkcie vyživovacej povinnosti, smerujúce k zabezpečeniu uspokojenia materiálnych potrieb v rodinnoprávných vzťahoch.

Otec je povinný prispievať na výživu maloletého dieťaťa podľa tohto rozhodnutia (bežné výživné aj dlžné výživné), aj keď by proti nemu prípadne podal odvolanie (alebo aj iný účastník konania).

42. Podľa § 44 CMP lehota na plnenie výživného plynie od doručenia tohto rozsudku povinnému otcovi (ZSP 1/2009).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné o d v o l a n i e , a to do 15 (pätnásť) dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia na Okresný súd Žilina.

V odvolaní je potrebné:

- uviesť, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sa ním sleduje, spisová značka,
- označiť rozhodnutie, proti ktorému odvolanie smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie musí byť podpísané.

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde prvej inštancie a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné.

Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 62 ods. 1 CMP, odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Podľa § 62 ods. 2 CMP, odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.

Poučenie o spôsoboch výkonu tohto rozhodnutia (§ 120 CMP):

Ak osoba povinná podľa tohto rozhodnutia dobrovoľne nesplní, čo jej ukladá vykonateľné rozhodnutie (povinnosť zaplatiť peňažnú sumu – výživné, nedoplatok na výživnom), môže osoba oprávnená z rozhodnutia podať návrh na vykonanie exekúcie podľa § 46 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.

Podľa ustanovenia § 63 ods. 1 Exekučného poriadku, ak podkladom na exekúciu je exekučný titul, v ktorom sa ukladá povinnosť zaplatiť peňažnú sumu, exekúciu možno vykonať:

- a) zrážkami zo mzdy a z iných príjmov,
- b) prikázaním pohľadávky,
- c) predajom hnuiteľných vecí,
- d) predajom cenných papierov,
- e) predajom nehnuteľnosti,
- f) predajom podniku,
- g) príkazom na zadržanie vodičského preukazu.

Podľa ustanovenia § 63 ods. 1 Exekučného poriadku, ak ide o vykonanie exekúcie na vymoženie peňažnej pohľadávky, ktorá bez príslušenstva ku dňu doručenia návrhu na vykonanie exekúcie neprevyšuje 2 000 eur (ďalej len „drobné exekúcie“), nemožno exekúciu vykonať predajom nehnuteľnosti, v ktorej má povinný hlásený trvalý pobyt alebo prechodný pobyt podľa osobitného predpisu; právo zriadiť exekučné záložné právo na nehnuteľnosť tým nie je dotknuté. Za drobnú exekúciu sa nepovažuje exekúcia na vymoženie pohľadávky na výživnom.

Podľa ustanovenia § 63 ods. 2 Exekučného poriadku, exekúciu predajom nehnuteľnosti, v ktorej má povinný prihlásený trvalý pobyt alebo prechodný pobyt podľa odseku 2, možno vykonať výnimočne na základe schválenia súdu, ak sú voči povinnému vedené viaceré exekúcie, v ktorých sa vymáhajú pohľadávky prevyšujúce v súhrne 2 000 eur a exekútor preukáže, že peňažná pohľadávka nemôže byť vymožená iným spôsobom. Návrh na schválenie predaja nehnuteľnosti podľa prvej vety môže podať exekútor, ktorý ako prvý v poradí na nehnuteľnosti zriadil exekučné záložné právo a na základe jeho písomného súhlasu aj exekútor, ktorého exekučné záložné právo bolo zriadené neskôr.

Podľa ustanovenia § 64 Exekučného poriadku, spôsob vykonania exekúcie určí exekútor, ak tento zákon neustanovuje inak (§ 167 a 172). Spôsob vykonania exekúcie určí exekútor tak, aby bol primeraný vymáhanej povinnosti a aby hodnota zabezpečeného majetku povinného zodpovedala hodnote vymáhanej povinnosti.